

INTERVJU: IGOR ŠOLTES, PREDSEDNIK RAČUNSKEGA SODIŠČA
DEGUSTACIJA: KUHARSKI RECEPTI MARKA ZORKA

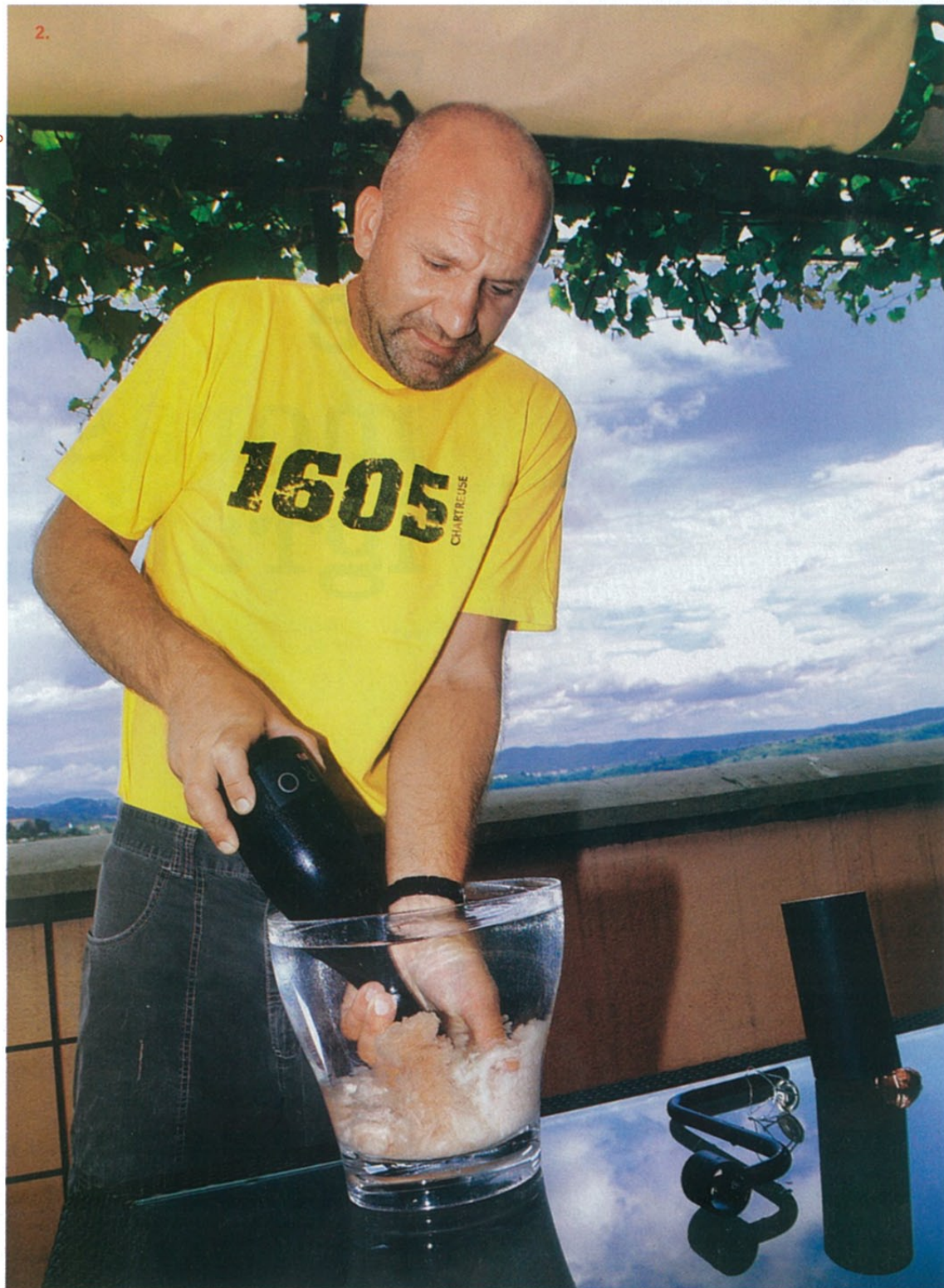
33 18. AVGUST 2007 2,5 EUR 29 HRK
ISSN 0350-9346
9 770350 934003
WWW.MLADINA.SI

MLADINA

Slovenijagregor

VIŠJE OBRESTI, VIŠJI OBROKI, VIŠJA INFLACIJA. ZAKAJ BI NAS MORALO TO ŽE SKRBETI, PA JIH NE.

2. Aleš Kristančič v vodi odpira šampanjec Puro
3. Zlatko Mavrič, gospodar Belice, v svoji pršutarni
4. Aleks Klinec, glavni motor festivala, v galeriji v Gradnikovi domačiji

strov, vino Movia pa je okusil tudi dalajlama. "Je bil Aleš z njimi ... Pri protokolu so rekli dve uri, dalajlama pa je krepko prekoračil načrtovani čas ..." Vse kaže, da so Kristančiči dobri trgovci. "Ne vem če," se zasmehi Aleš. "Trgovec ume prodajati tudi tisto, v kar ne verjame. Jaz prodajam le naše vino. Stoodstotno sem njegov."

Trdi, da sta za dobro vino najpomembnejša občutek in izvirnost. "Če narediš vino, ki nekje že obstaja, narediš nekaj podobnega. Če imaš malo imena, te hvalijo, trepljajo. A v zgodovini vinarstva nisi naredil nič. Drugače pa je, če kupce, pivce, privajaš k novemu vinu. Vino imaš v kleti, verjameš vanj, veš, da je neodkrit zaklad. Potem greš v svet, najti moraš apostole. Slišal sem na primer za fanta iz Italije, iz vile Il Soriso, tri Michelinove zvezdice, da je odličen sommelier, da zeha, če mora odpreti navadno peneče vino. Šel sem k njemu. V petih minutah sva bila vse dogovorjena. Zdaj sva odlična poslovna partnerja." Sprehodimo se skozi klet. Male in velike steklenice, elegantne nalepke, leseni sodi, sveče, slike in kipi: Šubic, Palčič, Tuta, Skočir. Prepričljiva filozofija avtorstva v vinarstvu: "Vino je za drzne."

Ata Kristančič se spomni drugih časov: "Se je včasih delalo. Smo bili vsak dan v Italiji. Na meji so si knojevci vse zapisali. Na kolesih smo imeli registrske tablice, volji so morali biti ožigosani, na rogu so imeli vžgani črki YU. Z enim od njih sva se zapletla v pogovor in je rekel: 'Miro, kad skinem uniformo, doči ču kod tebe da radim.' Bil je bos, ko je prišel k nam. Niti spodnjih hlač ni imel. Fejst fant je bil, Azim, štiri leta je bil pri nas. In potem je nekega dne rekel, da gre: 'Dvije djevojke su me već pustile, moram sad kući, ili će me pustit i treća.'"

"Ko slišimo vlak s Furlanije tam doli, gre k dežju. Ko piha 'joh' (jugo), pole bo dež. Če megla pride čez Vrhovlje, tudi kaže k dežju," pomodrujeta Olga in Stanko Srebrenič, Medanca. Stanko je upokojen, zadnjih 22 let je delal v Salonitu Anhovo, v skladišču azbesta. "Najprej kot nakladač azbesta, potlej sem postal izmenovodja." Rojen je v Medani: "Osem otrok nas je bilo. Bili smo kolonjska družina, za gospodarja smo delali. Na kmetiji, v vinogradu. Učitelji v šoli so bili Italijani. Pet razredov sem naredil. In po vojni je bila tu cona A, Amerikanci so bili tu, takrat, uh, takrat je bilo vsega, trgovine so bile polne. Moka. Olje. Sladkor. Take reči. Vsaka družina je dobila bone. Leta 1947 pa se je zgodila priključitev ..." "In še pot smo imeli slabo," se oglasi Olga. Pokali v kotu sobe so njeni. Od balinanja. "Upokojenke se redno dobivamo. Društvo imamo, že kakšnih deset

"BRICI SMO TAKI, DA SE TEŽKO PRIVADIMO NA NEKAJ NOVEGA. SO GA ČUDNO GLEDALI, ALEKSA, NA ZAČETKU. TI UMETNIKI SO TAKI ... KOMUNIKATIVNI. NASLEDNJE LETO MI KDO REČE 'ŽIVJO', PA NE VEM, KDO JE."

Koliko sem jaz prevozil! Vsak drugi dan smo šli v Ljubljano, ko je bila sezona, pa vsak dan. Ob enajstih zvečer smo še nakladali v kombi, ob dveh, treh ponoči sem krenil proti Ljubljani, ob pol desetih sem bil že doma. Vse ljubljanske bolnišnice so bile 'moje', vsak dan 1500 kilogramov sadja." Ampak zdaj ste pri

vas - vinarji ... "Ja, sin, Aleš. Ko je končal šole in opravil vojsko, je nekega dne dejal: Tata, zdaj bomo pa začeli drugače. Živino stran, breskve stran, samo vino. Prvi teden je šla iz hleva vsa živina. Imeli smo pet let star nasad breskev. Zapela je motorna žaga, preorali smo zemljo in posadili trse." Mirko še vedno gospoda-

ri, skrbi za delo v vinogradu, Aleš pa je osredotočen na kletarjenje in prodajo: "Super mu gre. Ne moremo izpolniti vseh naročil. ZDA, Italija, Rusija, Kitajska." Že leta sodeluje z državnim protokolom. Gostili so monaškega princa Alberta, švedskega kralja in kraljico, celo plejado zunanjih mini-